

Sygn. akt IV P 117/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant: Anna Włodarczyk

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2014 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa B. S.

przeciwko (...) SA w B.

o wynagrodzenie za pracę i inne

I zasądza od strony pozwanej (...) SA w B. na rzecz powódki B. S. kwotę 47.147 zł brutto (czterdzieści siedem tysięcy sto czterdzieści siedem złotych) tytułem pozostałej do wypłaty części wynagrodzenia za pracę za miesiące od stycznia do września 2010 r. oraz w całości za miesiące październik i listopad 2010 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.01.2011 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od strony pozwanej (...) SA w B. na rzecz powódki B. S. kwotę 8.359,55 zł brutto (osiem tysięcy trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych 55/100) tytułem części ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.01.2011 r. do dnia zapłaty;

III zasądza od strony pozwanej (...) SA w B. na rzecz powódki B. S. kwotę 4.596,90 zł brutto (cztery tysiące pięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych 90/100) tytułem wynagrodzenia za użytkowanie prywatnego samochodu osobowego w celach służbowych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.01.2011 r. do dnia zapłaty;

IV postępowanie w zakresie kwoty 575,95 zł oraz w zakresie kwoty 13.977,32 zł umarza;

V powództwo wzajemnie co do kwoty 13977,32 zł oddała;

VI wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 6.500 zł brutto;

VII zasądza od strony pozwanej (...) SA w B. na rzecz powódki B. S. kwotę 6.750 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

VIII zasądza od strony pozwanej (...) SA w B. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 3.805 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powódka została zwolniona oraz kwotę 699 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od powództwa wzajemnego.

UZASADNIENIE

Powódka B. S. wniosła pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w B., domagając się wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenia od pozwanej Spółki kwoty 74 080,77 zł tytułem zaległego wynagrodzenia za pracę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesieniu pozwu do dnia zapłaty, kosztów procesu wg norm

przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazała, iż na kwotę dochodzoną pozwem składają się: wynagrodzenie za pracę w kwocie 5900 zł brutto za okres od (...) do końca (...), kwota 4 596, 90 zł tytułem dodatku za korzystanie z samochodu prywatnego do celów służbowych, 10 483, 87 zł tytułem ekwiwalentu za 34 dni niewykorzystanego urlopu. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu (...) roku zawarła z pozwaną Spółką umowę o pracę, na podstawie której świadczyła na rzecz pozwanej Spółki pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku dyrektora handlowego i z tego tytułu pozwana Spółka zobowiązana była wypłacać jej wynagrodzenie. W dniu (...) roku strony zawarły też umowę o korzystaniu przez powódkę z samochodu służbowego do celów prywatnych. Do końca (...) roku powódka z tego tytułu otrzymywała 417, 90 zł brutto miesięcznie. Mimo, iż powódka w sposób nieprzerwany świadczyła pracę, a swoje obowiązki pracownicze wykonywała w sposób sumienny i należyty, pozwana od (...) roku nie wypłacała jej należnego wynagrodzenia za pracę. Powódka w (...) roku zwracała się do pracodawcy o wypłatę zaległego wynagrodzenia. Wobec braku wypłaty zdecydowała się złożyć pozwanej Spółce oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z zachowaniem okresu wypowiedzenia ze skutkiem na dzień (...) roku.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia (...) uwzględniono żądania powódki.

Strona pozwana wniosła sprzeciw od nakazu w części przewyższającej minimalną ustawową kwotę wynagrodzenia w okresie od (...) do (...) roku oraz o oddalenie w całości roszczenia o wynagrodzenie za październik i listopad (...), oddalenie roszczenia z tytułu umowy o korzystanie z samochodu służbowego do celów prywatnych oraz ustalenie ekwiwalentu za urlop na kwotę 2 124, 32. zł. Podniosła, iż prezes zarządu nie był umocowany do zawarcia z powódką umowy o pracę zgodnie z § 6.6.15 statutu spółki, który stanowi iż „na zawarcie przez spółkę istotnej umowy z podmiotem powiązaniem z zarządem jest wymagane uzyskanie zgody rady nadzorczej”, zaś rada nigdy zgody takiej nie wyrażała. Podniesiono, iż wynagrodzenie było rażąco wysokie. Ponadto w ocenie strony pozwanej powódka nienależycie wywiązywała się ze swoich obowiązków.

Postanowieniem z dnia (...) nadano klauzulę wykonalności tytułowi egzekucyjnemu – nakazowi zapłaty z dnia (...) do kwoty 13.977, 32 zł brutto. Na podstawie tego tytułu roszczenie zostało w całości wyegzekwowane przez powódkę w postępowaniu egzekucyjnym.

Postanowieniem z dnia (...) roku, na skutek zażalenia strony pozwanej, Sąd Okręgowy w Ś. uchylił postanowienie o nadaniu przedmiotowemu nakazowi klauzuli wykonalności.

Postanowieniem z dnia (...) roku Sąd Rejonowy w Ś. , stojąc przy swoim pierwotnym stanowisku, nadał przedmiotowemu nakazowi klauzulę wykonalności w zakresie i z uzasadnieniem jak w poprzednim postanowieniu. Strona pozwana nie zaskarżyła tego postanowienia albowiem powódka nie rozpoczęła na podstawie kolejnego tytułu egzekucji, i dla strony pozwanej nie rozpoczął biegu termin do wniesienia zażalenia.

W (...) roku powódka otrzymała tytułem wynagrodzenia za miesiąc styczeń 575,95 zł i w tym zakresie powództwo zostało skutecznie cofnięte. Wobec uzyskania części należności dochodzonej pozwem w postępowaniu egzekucyjnym cofnięto skutecznie pozew także do kwoty 13.977,32 zł.

Wyrokiem z dnia (...) roku Sąd Rejonowy w Ś. uwzględnił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu na rzecz powódki. Na skutek apelacji strony pozwanej Sąd Okręgowy w Ś. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozstrzygnięcia.

W piśmie z dnia (...) roku strona pozwana wniosła o zasądzenie od powódki na jej rzecz kwoty 13.977,32 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wyegzekwowania całości kwoty na drodze postępowania egzekucyjnego wraz z kosztami postępowania egzekucyjnego. Nie uzasadniono wniosku. Sąd przyjmując w/w roszczenie jako powództwo wzajemne (w uznaniu, iż art. 338 kpc nie ma zastosowania albowiem roszczenie nie zostało wyegzekwowane na podstawie wyroku) wezwał stronę pozwaną do uiszczenia opłaty w kwocie 699 zł. W odpowiedzi strona pozwana wniosła o uchylenie zarządzenia wskazując, iż powyższy wniosek nie stanowił powództwa wzajemnego a jedynie konsekwencją możliwości prowadzenia przez stronę powodową egzekucji w wyniku nadania nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności. Gdyby powództwo oddalono stronie pozwanej przysługiwałoby roszczenie o zwrot wyegzekwowanej

kwoty, której może się ona domagać w ramach toczącego się procesu, jak i w ramach odrębnego powództwa. Następnie omówiono istotę wniosku restytucyjnego nie wskazując, iż tak należy traktować żądanie zawarte w piśmie z dnia (...) roku. Sąd uznał, iż strona pozwana odstąpiła od żądania zwrotu w toczącym się postępowaniu i zwolnił z obowiązku uiszczenia opłaty.

Na rozprawie w dniu (...) roku strona powróciła do kwestii żądania zasądzenia kwoty 13.977,32 zł. i wobec stanowiska sądu w tej kwestii wniosła o określenie terminu do uiszczenia opłaty powołując się na błędne zrozumienie treści pisma k. 385. Sąd uznał, iż odraczanie z tego powodu rozprawy w sytuacji, gdy sprawa dojrzała do rozstrzygnięcia, zbędnie przedłuży postępowanie. Uznał, iż okoliczności zezwalają na zastosowanie dyspozycji art. 130³ §2 kpc. Wbrew stanowisku strony pozwanej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych nie musi być złożony tylko w odpowiedzi na wezwanie do uiszczenia opłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) roku pomiędzy pozwaną (...) S.A. w Ś. reprezentowaną przez prezesa zarządu J. S. (1) a powódką B. S. zawarta została umowa o pracę na czas nieokreślony z wynagrodzeniem brutto 2000 zł na stanowisku dyrektora handlowego. Dnia (...) strony zmieniły wysokość wynagrodzenia na 4000 zł brutto od (...) roku, a aneksem z dnia (...) roku na kwotę 6500 zł brutto od (...) roku. W dniu (...) strony zawarły również umowę o korzystaniu przez powódkę z samochodu służbowego do celów prywatnych. Do końca (...) roku powódka z tego tytułu otrzymywała 417, 90 zł brutto miesięcznie.

dowód: umowa o pracę z dnia (...) – k. 16-18

umowa z dnia (...) k.19

akta osobowe powódki (w załączeniu)

Prezes zarządu zawierając umowę z powódką nie zwracał się o zgodę do rady nadzorczej.

dowód: zeznania świadka D. U. k. 207-208

zeznania świadka A. S. k. 426

Powódka nigdy nie otrzymała na piśmie zakresu swoich obowiązków. Przez cały okres zatrudnienia w pozwanej Spółce z uwagi na trwający remont - powódka nie miała w siedzibie Spółki swojego biura. W siedzibie Spółki nie było dostępu do sieci internetowej, stąd też prace związane z korespondencją, pracą biurową, pozyskiwaniem klientów itp. wykonywała w domu. Praca powódki niejednokrotnie wymagała wyjazdów poza siedzibę Spółki. Powódka odbywała spotkania z kontrahentami Spółki, pozyskiwała nowych klientów, jeździła do punktów franczyzowych i do punktów własnych, dostarczała towar na terenie D..

dowód: przesłuchanie J. S. (1) – k. 227-230.

przesłuchanie powódki 250-251

Powódka od (...) nie otrzymywała wynagrodzenia za pracę. Ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w ilości za 34 dni nie został powódce dotychczas wypłacony. W (...) powódka otrzymała tytułem części wynagrodzenia za miesiąc styczeń kwotę 575,95 zł. Powódka świadczyła pracę do końca ustania stosunku pracy tj. do dnia (...).

bezsporne.

Poprzedni dyrektor handlowy T. K. otrzymywał wynagrodzenie 6000 zł brutto, a następnie od (...) 2000 zł brutto + premia od zysku. Osoba, która miała być zatrudniona jako dyrektor handlowy przed powódką miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 5000 zł, samochód służbowy i mieszkanie w Ś..

Dowód: częściowo zeznania świadka A S. k.249-250

umowa k 245

zeznania J. S. (1) k.227-230

J. S. (1) zawarł w dniu (...) umowę licencyjną. Przed zawarciem tejże umowy akcjonariusze w zamian za przekazane im 1 500 000 sztuk akcji mieli przekazać na działalność spółki 267 tys. złotych. Po przekazaniu akcji akcjonariuszom nie przekazali pieniędzy na działalność spółki. Spółka miała zobowiązania wobec kontrahentów, wypowiedziano im umowy leasingowe na sprzęt produkcyjny. Zawarta została wówczas umowa licencyjna, która umożliwiła dalszą produkcję. Licencjodawca miał zapłacić kary umowne z umów leasingowych z umów, przejął sprzęt produkcyjny od leasingodawcy. W tym też czasie powódka przedstawiła pomysł ratujący firmę a polegający na sprzedaży nieruchomości przy ulicy (...) przy jednoczesnej umowie wynajmu tejże nieruchomości z przeznaczeniem pieniędzy ze sprzedaży nieruchomości na działalność spółki. Pomysł nie został zaakceptowany przez radę nadzorczą. Spółka utraciła płynność finansową wobec braku umówionych pieniędzy od akcjonariuszy i braku zgody na sprzedaż nieruchomości. W listopadzie powódka głosowała za likwidacją spółki .

Dowód: zeznania J. S. (1) k.227-230

przesłuchanie powódki 249-251

Dnia (...) powódka otworzyła własną działalność, zajmowała się sprzedażą odzieży dziecięcej. Działalność tę nadzorowała w soboty, zaś w dni powszednie zajmowała się tym jej współpracowniczka.

Dowód: przesłuchanie powódki 249-251

Ustaleniu stanu faktycznego sąd dokonał przede wszystkim w oparciu o zeznania powódki i J. S. (1) jako podmiotów zawierających umowę o pracę stanowiącą źródło roszczeń powódki. Sąd badał takie okoliczności jak wola, intencje stron towarzyszące zawarciu tej umowy, interes pracodawcy, jakim kierował się ówczesny prezes zarządu działając w imieniu Spółki, oraz oczywiście essentialia negotii zawartej umowy w zestawieniu z innymi podobnymi umowami zawieranymi w Spółce na takim/podobnym stanowisku. Dowody te pozwoliły ustalić, iż istniało uzasadnienie przedstawione przez ówczesnego prezesa zarządu- dla zatrudnienia powódki za wynagrodzeniem wynikającym z jej umów, które nie odbiegało od tych wypłacanych na takim/podobnym stanowisku. Dowody dołączone do pisma z dnia (...) roku stanowią jedynie o swojej treści. Dalej idące wnioski można by wysnuć na podstawie ewentualnej opinii biegłego posiadającego odpowiednie wiadomości specjalne, ale takiego wniosku strona pozwana nie złożyła. Same dokumenty nie przesądzają twierdzeń strony pozwanej jednoznacznie, o czym może choćby świadczyć nie zakończenie do dnia dzisiejszego postępowania w sprawie (...). Pozostałe zeznania świadków stanowią raczej subiektywną ocenę zawartej umowy, pracy powódki. Świadkowie, poza J. S. nie mieli wiedzy co do okoliczności dla sprawy istotnych, poza potwierdzeniem faktu zatrudnienia powódki i wysokością wynagrodzenia. W pozostałych kwestiach świadkowie nie przedstawiali stanu faktycznego a stawiali subiektywne oceny , opinie, wyrażali swoje stanowisko. (w mojej ocenie, przypuszczam, sądę, moim zdaniem...)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości ponad część wyegzekwowaną na podstawie tytułu wykonawczego i ponad objętą cofnięciem, gdyż w tym zakresie, na podstawie art. 355 kpc postępowanie umorzono.

Jedną z podstawowych zasad prawa pracy jest zasada odpłatności pracy wyrażająca się w zatrudnianiu pracownika za wynagrodzeniem wypłacanym przez pracodawcę. Zasada ta wynika m. in. z przepisów art. 22§1, art. 29§1 pkt 3, art. 13 i art. 84 Ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku – Kodeks pracy (tekst jednolity Dz. U. z 1998 roku, Nr 21, poz .94 z późn. zm.) – **dalej k.p.**

Zgodnie z art. 22§1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Odwołując się zaś do ogólnych przepisów dotyczących zawierania umów należy odwołać się do pryncypialnej zasady, która stanowi o swobodzie stron w kształtowaniu zobowiązań. W niniejszej sprawie umowę w imieniu spółki podpisała osoba prawidłowo umocowana w tym zakresie, która przedstawiła rzeczowe i logiczne uzasadnienie potrzeby zawarcia umowy właśnie z powódką, zarówno w zakresie umowy o pracę jak i używania samochodu prywatnego do celów służbowych. Nie można przy tym się zgodzić, iż naruszono zapis § 6.6.15 statutu spółki, który, zdaniem sądu, nie odnosi się do umów pracowniczych i umów z nimi powiązanych, a do umów handlowych dodatkowo istotnych. Nadto nawet gdyby przyjąć, iż interpretacja strony pozwanej w tym zakresie nie jest nieprawidłowa, nie uzyskanie zgody rady nie było obarczone rygorem nieważności umowy. A zatem jako ważna i skutecznie zawarta zrodziła obowiązki z wyżej powołanych przepisów kp. Co do wysokości wynagrodzenia, nie można go uznać za rażąco wysokie, szczególnie w sytuacji, gdy kwota 6.500 zł. dotyczy tylko końcowego okresu, a poprzednie kwoty nie odbiegały od tych jakie zarabiała/miały zarabiać osoby o stanowisku powódki. Uzasadniona była także kwota ustalona za użytkowanie samochodu prywatnego do celów służbowych. Spółka jako podmiot gospodarczy i prawnie wyspecjalizowany zawierając przez uprawniony organ umowę z pracownikiem negocjuje warunki takiej umowy w granicach prawidłowej gospodarki i w następstwie wykonywania pracy przez pracownika obowiązana jest wynagrodzenie zapłacić, nawet w razie nieosiągnięcia przez pracodawcę spodziewanych korzyści z działalności gospodarczej. Jeśli natomiast Spółka uznaje, że uprawniony organ naruszył zasady i przyniósł spółce szkodę ma instrumenty prawne przeciwko takiej osobie. Jest to jednak sprawa pomiędzy spółką a jej tu: prezesem, i nie obciąża pracownika. Pozwana nie wykazała przy tym aby praca wykonywana była przez powódkę niesumienne, nierzetelnie, nie było zatem podstaw do oparcia orzeczenia o art. 8 kp. Powódka przez cały okres trwania stosunku pracy swoją pracę wykonywała najlepiej jak potrafiła, działała, jej zdaniem, dla dobra rodzinnej firmy.

Dlatego też zasądzono na rzecz powódki wynagrodzenie za pracę(I), za używanie samochodu prywatnego do celów służbowych (III) w wysokości przez powódkę żądanej, a wynikającą z umowy jaką zawarł z powódką profesjonalny podmiot. Zgodnie zaś z przepisem art. 171§1 k.p. zasądzono dla powódki ekwiwalent pieniężny (II) za niewykorzystany urlop. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Orzeczenie w pkt VI wyroku wydano w oparciu o przepis art. 477² §1 k.p.c., zgodnie z którym zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

Umorzono postępowanie w zakresie cofniętego powództwa co do kwoty wypłaconej przez stronę pozwaną i wyegzekwowanego w postępowaniu egzekucyjnym (IV).

Zgodnie z przepisem art. 98§1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (§3 art. 98 k.p.c.). Mając na uwadze treść przepisów §2 ust. 2 w zw. z §11 ust. 1 pkt 2 w zw. z §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) Sąd zasądził od pozwanej (...) S.A. z siedzibą w B. na rzecz powódki B. S. kwotę odpowiadającą 75% stawki minimalnej za pierwszą, drugą i ponownie pierwszą instancję. (VII). Orzeczenie zawarte w pkt VIII wyroku wydano w oparciu o przepis art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 roku, Nr 90, poz. 594 ze zm.)

Powyższe rozważania i rozstrzygnięcie sprawiają, iż powództwo wzajemne oddalono jako niezasadne w uznaniu, iż kwota 13.977,32 zł. była powódce należna i została wyegzekwowana.